

SZEGEDI HIRADÓ.

8-dik szám.

Csütörtökön, tavaszutó 26-án 1859.

Első évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Tanodantea, Lemle-féleház, 359. szám., hová a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazáhozordással: Egész évre 6 frt., — félévre 3 frt., — évnegyedre 1 frt. 60 kr., — máj.—aug. évhármadra 2 frt., — máj.—dec. 1/2 évre 4 frt. anstr. ért.
Vidékre postán: Egész évre 8 frt., — félévre 4 frt., — évnegyedre 2 frt., — máj.—aug. évhármadra 2 frt. 80 kr., — máj.—dec. 1/2 évre 5 frt. 60 kr. anstr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasábos petítor egyszeri hirdetésnél 7 ujkr., kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 ujkr. A nyilatkozóban a háromhasábos petítor igtatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

Alföldi viszonyok.

Nemzetgazdasági észleletek.

Különös tekintettel Szeged jövőjére.

(Folytatás.)

A város határa $139\frac{1}{100}$ □ mértföld, vagyis 185, 333 1200 □ öles hold; ebből a városnak mint községnek magánbirtoka tesz 84,626 holdat; minthogy a gyepelgő egészen a város tulajdona, a magánosok birtoka tesz 100,707 holdat. A város főnebbi birtokain kívül a város határán túl Uj-Szegeden, Tápén, Kis-Teleken mint földesur bir még 11,182 holdat, s így összes majorsági birtoka tesz 95,808 holdat; melyben mindazáltal a Tisza medre is befoglalatik 1078 $100\frac{2}{1200}$ holddal, ugy a határban lévő több rendbeli termékenyen tér is. A város e birtoka 164 darabban fekszik. Egy holdon alul van 19 darab; egy holdtól bezárólag 10 holdig 54 darab; 11—20 holdig 18 darab; 21—30 holdig 14 darab; 31—50 holdig 13 darab; 50—100 holdig 10 darab; 100—500 holdig 20 darab; 500—1000 holdig 6 darab; 1000—2000 holdig 4 darab; 2000—3000 holdig 2 darab; ezeken kívül vannak 4953, 7042, 19,247 $100\frac{2}{1200}$, 41,679 $100\frac{2}{1200}$ holdat tevő birtokai négy külön darabban. A város összes birtokaiból mintegy 19,000 hold néhány év előtt 9—10 évi haszonbérbe adott; mely haszonbérek egyrésze, különösen az ujszegedi birtokra nézve, 1860-ik évben fog kitelni. A szegedi határ községi birtokának legnemesebb része közlegelőül szolgált; midőn azonban a város képviselői államkölesön fejében a községi vagyonból 600,000 pfrtot megajánlottak, számos szegedi gazda társaságba állott, s a város helyett eme roppant összeg öt év alatti lefizetését aként vállalták magukra, hogy a város ennek fejében 12,000 holdat a közlegelőből szabadon választva 30 évi haszonbérképen nekik kihassíthatni enged. Ezenkívül mindazon szegedi határbeli legelőtereket, melyek az érintett 9—10 éves haszonbérbe foglalva nem valának, öt évig ingyen átengedni, a többi lakosoktól legelő-bérszedési joggal; öt év után pedig, midőn t. i. már az államkölesönt lefizették, a hátralevő 25 év tartamára tartozni fognak eme legelőért 20,000 pfrt évi haszonbért fizetni.

A vállalkozók a haszonbéri javak egyrészt ugyancsak 30 évre ismét alhaszonbérbe adták. Az első bérlőknek a föld holdja választva 50 pfrba került, ők pedig adták ki belőle sokkal drágábban, s mint mondják, sokkal olcsóbban is, kivált az egyedül szőlőnek való fűtőhomokból, de a bérlők mindenesetre nyereségre számítanak.

Minthogy az egész haszonbéri összeget öt év alatt kellett lefizetni, a város a bérlőket, ezek pedig az albérlőket szorították úgy, hogy ez utóbbiak ellen a bérlőtársaság évenként mintegy háromezer pfrt folytatott. A bérlők most is tartoznak mintegy százezer forinttal; de ismét az albérlőkön kétannyi követelésök is van. Minden jelenség arra mutat, hogy az idők mostohasága által igen sújtott bérlők, de főleg az albérlők, a hátralevő 25 év alatt nem csak teljesen kármentesítve lesznek, de hasznuk is leendő.

A nagy közönség fájlalja a marha-, főleg a birkatartásnak a főnebbi körülmények okozta megszorítását; ha azonban tekintetbe vesszük, hogy a

közlegelőből 12,000 hold mivélés-alá vétetett, következőképen a termelés szaporodott, másrészt a legelőbért is igen mérsékeltnek mondják, t. i. egy szarvasmarhától 1 pfrtintnak, csakhogy az őrzés van sok nehézséggel s költséggel összekötte. Egészben véve a várost ezen haszonbér miatt valami különös baj nem érte azért sem, mert a bérletből háramlandó haszon elvégre is helybelieké leendő; a város pedig 20,000 pfrt évenkénti jövedelmet nyert, melylyel eddig nem bírt; sőt az államkötelezvények által a város tőkéje megnövekedett, csakhogy fájdalom a város kénytelen volt eme kötelezvények egy részét tartozásai végett eladni.

Ujabb időben a városra nevezetes terhek hátráltak. Az illető elüljárók a vasuti társaságunk minden szükséges földterületet ingyen megajánlották, és emiatt a város saját nevezetes birtokrészeinek átengedésén fölül, a magánosok javainak kisajátítása fejében 187,000 pfrtot kénytelenítették fizetni, s ennek törlesztésére államkötelezvényeit elidegeníteni, mi a városra nézve igen nagy kár.

A városnak községi ingó s ingatlan javai 6,233,368 pfrtra becsültettek, terhei pedig 305,736 pfrtra ruagnak.

A város közjövődelmét mintegy 210,000 pfrtra lehet tenni, de terhei oly tetemesek, hogy ez összeg a közszükséget nem fűdözi; azért minden egyenes adóforint után 1/4 forint városi pótlék is fizetetik. Csak a tanodákra évenként 33,119 pfrt 38 krt fizet a város; évi adója tesz 28,543 frtot; tisztviselők és szolgák fizetése fölrug 44,381 frtra; a nyugdíjak összege 9082 pfrtra; a kövezet évenként többé kerül 20,000 pfrtnál; és ki tudna mindent előszámolni, ami ily roppant s még 5 év előtt is annyira elhanyagolt állapotban volt városban sürgősgeleltik.

A városi összeírás szerint találtatik 2759 földbirtokos; 1234 iparüző; ezek közül azonban a pesti iparkamra pénztárába csak 758 fizet, s így ennyit gondolok jogosított ipertüzőnek; 193 kereskedő; 344 hajós és halász; 4767 napszámos; 644 gazdasági segédmunkás; 1123 iparüzleti segéd; 135 kereskedősegéd; 2304 ház- és járadék-birtokos; 4131 mindenféle szolga; 2959 14 éven föltuli oly ifju, ki nem családló.

Mi a gazdaságot illeti, azt kivétel nélkül a régi modorban üzik. Gazdasági gépek nem használatnak. Szeged határának körülbelül csak 40-ed része fekete föld, a többi jobb-roszabb minőségű homok, mondják azonban, hogy a terméketlennek látszó fűtőhomokban is díszlik a szőlő és gyümölcsfa. Egyetlen birtokosnál hallottam, hogy 1200 hold homokföldet bír; néhányan vannak, kik 600 holdtól lefelé egy pár szék holdnak birtokosai. Különbben a határ apró birtokok van fölöstva ugy, hogy számos család tanyai birtoka jövedelméből meg sem élhet. A földarabolságot hozzák föl sokan mentségül a gazdasági-gépek nem használásának igazolására. Nem vagyok szakértő, s így elő nem sorolhatom azon kétségen kívül létező gépeket, melyek a kis gazdaságban is haszonnal alkalmazhatók; de hogy a nagyobb- s közepszerű birtokosok, legalább társulatilag gépeket nem használnak, hanem abelyett, munka idején, még drága napszámosokkal gazdálkodnak, azt keleti egykedvűségünknek tulajdonítom.

A város birtokai haszonbérben vannak; házilag csak az erdők kezelteknek. A közlegelőből kihassított 12,000 holdat mintegy 300 bérlő és körülbelül 600

albérlő birja. Az utóbbiak közt több bérlő is van, kik albérlőre vállalkoztak.

Az iparra nézve kevés öröndetést mondhatunk. Gyáripart Felmayér Antal ur üz 40—80 segédmunkással. Festőgyára lőerővel működik, s jó hírneve az ország határán túl is elterjedt. Azoknak, kik kétségbe vonják, hogy Szegeden gyáripar létezhetik, a nevezett festőgyárt hozom föl cáfolatul. A festőgyárnak ott van természetesen vidéke, hol kender s lenipar van, s a szövőgyárak a festőgyár közelében léteznek. Felmayér ur a nyers vásznat külföldről kapja, a festéket szintugy. Segédei kivált kezdetben indom külföldiek valának, kiket csak kedvező feltételek alatt lehetett ide edesgetnie; de mert gondos atyja a fölsőbb tanodákat végzett fiát iparosnak képezette, s kitűnő tehetségével fogva a szakmájabeliekkel sikerrel versenyezhetett, gyára fölvirágzott, s ő mellette meg is gazdagodott. Most nyeliszem az ily festőgyárak emelkedőben nem lehetnek, miután az előhaladt fényűzés miatt még a szolgálok is selyem- és patyolatruhában szeretnének járni, s a szerény kék vászon kimegy divatból. Az eféle festőgyár bár idegen gyártmányt alakít át, hasznos a hazára annyiban, mennyiben az érték-fűlölség a hazában marad forgalomban; de mennyivel hasznosabbak az oly gyárak, melyek hazai nyersanyagot dolgoznak föl. — És ha szakismeret s jó számítás mellett a festőgyár is jó vidékre talált városunkban; mért kételkedünk, hogy az itthonos gyáripar méginkább fölvirágozék. —

Itthonos iparágunk tartom többi közt a boryártást, mely tüzelőt sem igényel és első szükségű cikk. Nyersbőr helyben s a közelfekvő nagy községekben fölsőleges mennyiségben kerül, miként ezen állítástomat a vasuti nagy kivétel igazolja.

Jelenleg épészem állítása szerént egyszerű fényesíteni való bőrt (Wichledert) sem készítenek Szegeden; fénymázos (Lackleder) bőrről, oroszbagariáról s a t. szó sines; innt van azután, hogy a föltünk kivitt nyersbőr mint külföldi ipareikk, több kereskedő kezén által jut épészaink kezébe, kik ez ok miatt a külföldihez képest csak drága lábbelit képesek kiállítani. Hát a kesztyűbőrgyártásban mi gától bennünket, midőn ahoz való bőrtink bőségben van? A képzettségünny, mely miatt milliók a külföldre folynak. Itthonos iparág a kalapgyártás is, melyhez minden megkívántató eszközzel bírnk; de gyárosaink s a vevő közönség hazaszerte egyenlően elkörososodtak ugy, hogy kalaposaink többnyire francia gyártmánynyal tűznek kereskedést, sőt gyakran saját gyártmányunkba külföldi bélyeget kénytelenek ragasztani, hogy a közönség idegen ipareikk gyantányt megvegye. Láttam szép szegedi gyártmányt Lemle mellett, s midőn a boltjának találtató külföldi cikkeket miatt szemrehányást tevék, mentségüti a közönségnek a hazai gyártmány iránti elfogultságát hozta föl. A közönség kétségen kívül a külföldi gyártmány jobb minőségét s jutányosabb árát hozandja föl; ami ha igaz, iparosaink képzettségünnyának lehet következménye. **Bodnár Istrán.**

(Folytatása következik.)

A gyakori tüzvészek oka.

A lángfőrgeteg elyonult valahára kiltatárunkról. Elmúlt tőlünk e keseri pohár is, s néhány hét óta a közrémtilést nyugalom váltá föl ismét.

Vihar után néma esend szokott beállni a természetbe; de a megfúrt légtér, a beomlott épületek s a tövükből kitepért fák még nagyon emlékeztetnek az orkán dúló hatalmára. Hyenkor leginkább iparkodik az ember, megrongált háza tetejét az előbbi-nél száladabb állapotha helyezni, hogy egy újabb szélvész pusztító rohamával dacolhasson.

Igy mi is, midőn a tüzelem megszünt dühöngni, s néptünk izgatott kedélyállapota rendes medrébe tért vissza; de még fültünkben zúg a vészbarangok utóhangja most, midőn a vész elmúltával az ingerültlégi is lecsillapodván, nyugodt elmével gondolkodhatik az ember a történetek fölött. A közelmúlt vész hatása még nem engedti meghonosálni azon könnyenlmi biztosság érzetét, mely hosszas nyugalom után magát különösen a magyar ember keblében megfészkelni szokta. Legalkalmasnak tartjuk a jelen időpontot szólni e tárgyról, mely nem csak városunkat, de hazánk összes népét is komolyan érdekli.

Négy öt hét alatt majdnem naponként égett városunkban, némely napon kétszer is. Ily rövid idő alatt ennyi tűz, csupa véletlennek mégis sok. A valóságosság szándékos gyújtogatásnak tulajdonítja. A legéberebb elővigyázat néptünk s a legszigorúbb kutatás a hatóság részéről sem volt azonban képes nyomra jutni.

A rémülésszülte ingerültség általános lön. Úgyanakkor jelent meg a „Vasárnapi Ujság” 15-ik számában 100. jegy alatt egy közlemény Szegedről, melyben az író a gyakori tüzvézre vonatkozólag állítja, hogy alig találkozik már ember az alsó- s középosztályban, ki azt ne himé, hogy az urak gyújtogattának, hogy szebben építsenek; a biztosító-társulatok, hogy biztossítsunk, s ha egytől a másikhoz megyünk biztossítani, az első gyújtól bennünket, melyet elhagytunk.

Nem foghatjuk meg, mi kedvét lelheti valaki abban, ha egyesek tévedését ezerek ráfogja; ugylátszik, kedve telik benne, ha esinosan kikerekített elnevezéseket írhat, vagy sötét képeket festhet az összes nép rovására? Mielőtt valaki az alsó- s középosztály ellen bármi tekintetben megróvólag lépne föl, kötelessége a dolog forrását fölkeresve, arról biztos tudomást szerezni magának.

Közveszélyek, valamint nagy események idején mindig s mindenütt merítenek föl balvélemények, mert mindig akadnak átokosok, kik mivel „kaputot” viselnek, az uri osztályba, vagy ha jobban tetszik az „értelmiséghez” számítván édes magukat, hogy emelögva a nagy töbség közöl valamiképp kitínhessenek, holmi agyremeket gondolnak ki, s hintegetnek a közönség közé, hol aztán természetesen akadnak könnyenhiók, kiknél az afele badarságok kész hitlere találnak.

Mi is emlékeztünk az 1837-ik évi tüzvézsek szomorú korára, midőn a hebehurgyaság szintén az urirendet valóda gyújtogatással; de azt is tudjuk, hogy e gyanúsítás nem az alsó, hanem épen a felső osztályból vette eredetét. Egy akkori városi főbb tisztviselő, egy nagyobb tüzvész alkalmával eképen fakadt ki búléscségeben a nép előtt: „Emberek, vigyázzunk! már kaputban jár a gyújtogató!” Csuda-e aztán, ha illetlen balga vélemény, elhjáról száján röpvenne ki, szárnya kel? De hogy a nép ekkor sem győződött meg a vád valóságáról, onnan is kiteszik, hogy a gyanuba vett egyének ellen soha tetleges bosszura nem fakadt; — pedig tudjuk, hogy a nép, ha egyszer hite meggyőződésé válik, kivált vész idején, önmaga szokott rettentő bíró lenni — hanem mindannyit maga a hatóság fogat be, és tartott valóban nevétségesen komoly vizsgálatot fölöttük.

Egyáltalán nem tudunk megbarátkozni azon modorral, hogy egyesek esekelményei, egész községek kifolyásaképp tüntetessenek elő.

Igy a főnérintett szegedi levél írója is gyönyörűen bár, de épen mert gyönyörűen, annál súlyosb hatása vádall néptünk erkölcsi életét illetőleg, többi között ezeket mondja: „Tele voltunk öszinte bizalommal minden jó ügy iránt. Nagy családásokat előltünk, mint hogy természetünk volt szép szóért „üngtünk” is odaadunk. Ma már okulva e részben túlságos okosak (?) lettünk.”

Szépén szerkesztett rejtélyek, melyek igen alkalmasak mindenféle gyanut költeni az olvasó lelkében ellenünk anélkül, hogy a való kitalálásához különös is szolgáltatnának kezébe. Nem tudjuk, hova s mire céloz közöl azzal, hogy tele voltunk öszinte bizalommal minden jó ügy iránt, de miután szép szóért mindent odaadunk s esalódtunk, most már ég s föld hazugnak látszik előltünk?

Mi úgy tudjuk, hogy néptünk mítsem vesztett a jó ügy iránti bizalmából. Ha történt is, hogy szíve ösztönét s lelke meggyőződését követte, egy nagy eszmének adta át magát, de mielőtt annak valódiságához eljuthatott volna, önhibája s büne nélkül lesújtatták, még távol sem ingott meg jóhitében; mert valamint egyes emberre, úgy népekre is alkalmazhatók Köleseinik arany szavai: „Az embert életében sokszor éri szerencsétlenség, jót s gonoszt egyenlőn. A különbség csak az: mert a gonosz úgy nézheti azt mint büntetést, mely őt leveri; a jó pedig, mint történetesen keresztül futó szélvész, melynek az ő lelke hatalma nincs.”

Avagy tán az „üngodaadás” alatt bizonyos elajándékozások értendők, melyeknek maig-

lan is sinli, s kitudja meddig sinlendi súlyát néptünk. — Ugy de midőn a viszonyok természetes vagy véletlen játéka egy két ember kezébe adá a hatalmat, hogy rendelkezzenek ezerek sorsa fölött „rólunk nélkülünk” s kik aztán haszonvagyból a közvagyon s nép rovására tízek határtalanul bökészi- séget, — lehet-e ezek korlátolhatlan tettet a nép- ezek, s közönség bünetül róni föl? Bizonyosan nem. Abban mindazáltal kezert fogunk levelezővel, hogy okosabb lett néptünk, mert legalább megválogatja, kinek higgyen.

Bár mindig ezt tette volna a magyar!

De hogy kitzított tárgyunk fonalát újra fölve- bessük, térjünk vissza a 22 év előtti tüzvézrekre, midőn maga a városi hatóság minden alapos ok nél- kül borura derűre fogatá el a kaputos embereket. Mig végre egy kitzítzseletben álló hazánkia egy- szersmunt választó polgár e botrányt nem tűrhéven tovább, indítványára egy közbiztonsági bizottmány alakították, melynek élnöke s lelke saját maga lévén, erélyes működésének sikerült végre kinyo- moznia, hogy a gyújtogatók mind apró gyermekek valának, kik a tüzvész- s rémülésszülte zavar szo- kalmanságában gyönyörködven, a gyújtogatás ösz- töné vált náluk.

Igy van ez, nem kételkedünk jelenleg is. A tapasztalat számos példát szolgáltatván e részben állításunk igazolásául, meg vagyunk győződve, mi- kép a gyakori tüzvézsek mindenfelé hazánkban leg- inkább a gyufáknak tulajdoníthatók; mert ha vissza- emlékeztünk, úgy találjuk, hogy a sürt tüzvézsek egyidejűleg majdnem a dörzsgyufák általános elter- jedésével, s nem is tartózkodunk kijelenteni, miképp vagyontudóság tekintetében alig mutathat föl az emberi tudomány ennél veszélyesebb s károsabb találmányt.

A palotáktól a legnyomortulabb kunyhóig nincs most már lak, hol gyufa nem volna. Tudjuk, hogy minden gyermek már esecsemő korában sajátjáság kedvtellessel nézi a lángot, s alig eseperehén föl, szenvedélyesen szeret tűzzel játszani. Döcögni is alig tud még, s máris, ha egy szál gyufához juthat, a falon, asztalon vagy más tárgyon dörzsolgói, hogy meggyuljon. Támogatja főnebbi állításunkat még azon körülmény is, hogy a gyakori tüzvézsek mind- dig tavaszszal s öszkor uralkodnak, mi a dolog természetéből foly. Télen által ugyanis a szegény ember gyermekei kellő meleg ruházat hiányában nem mehetvén ki az udvarra játszani, folytonosan a házban kénytelenek maradni; ámbár tt még is meny- re veszélyes a gyufa, számtalan szerencsétlen példa bizonyítja, hogy a vele játszó gyermek a szülők hommelében saját ruháskáját vagy más tárgyat gyújtván meg, gyermek és ház a tűz áldozata lett.

Alig nyílik az idő, memek a gyermekek ki az udvarra, széna- és szalmaboglyák közé, szin alá, az ölba vagy padlásra játszani. Azt is tudjuk, hogy a gyermek játékaiban, mindig a megett ember esekelményét s munkáját szokta utánozni. A fiuk kos- esznak, lovagolnak, házat építenek, esatáznak s p j p a z n a k; s leányok varnak, fonnak, s t t n e k, főznek s a t. Az utóbbi játéknál aztán természet- esen a gyufa, melyet a szobában vagy konyhán esentek, a legveszedelmesebben szokott szerepelni; mert az említett szemetes s gazos helyeken a gyer- mek tüzet gyújtván vele, kész a szerencsétlenség. A forró nyárban ismét kevesebb tüzeset fordul elő, mert a nap leve elől a gyermek rendszeren a szoba, kert vagy más, nem ily tüzveszélyes helynek hűsibe menekszik. De ismét megújul a tavaszi játékosztún, midőn aztán szerítés kertekben a már behordott élet- asztagok között folytattatik a gyufákkal veszélyes mulatás.

Nem esupán gyermekek kezében veszedelmes a gyufa, hanem az érettebb korakéban is. Ritka paraszt ember találkozik már, kivált dohányos, ki acél, kova s taplós tüzszerszámot tartana magánál, hanem gyufát, s ezt is rendszeren tok nélküli mellénye zsebében szokta hordani. Mily könnyen kihull imitt amott gazos helyen egy szál, a gyermek megalálja vagy az arra menő ló vagy más állat rátapodván, a dörzsoléstől meggyul s ismét kész a szerencsét- lenség.

A baj orvoslásáról tüzetesebben szólandunk a jövő számban.

O g.

Kereskedelmi és iparmozgalmak.

Gazdasági tudósítások.

Makó. tavaszutó 24-én. Határunkon a tavaszi kedvező időjárás által jól indult, s szép reménnyel biztató zöld vetések, a tavaszutó folytonos szárazosó szelek következtében már halványulni, sárgulni kezdtek, s több földműve- lőtől lehetett hallani, hogy ha még néhány napig eső nem ad az ég, sem gabonánk, sem szénánk nem lesz. Midőn már reményünk a jó aratás fölöl esléggedni volt kénytelen, megeredének az ég esatornái s pár nap óta minden növényt újító esendes lanyha eső áztatja földünket, mely azonban határunk egy részén viharos kártekonny jégesővé is változván, nem kevés kárt okozott. Volt-e a jég által érintett vetések közt biztosított, vagy nem, arról eddig nincs tudomásunk. A jég hullás 18-ik s 19-ik közti szerdán éjjel történt.

Adópótlék. A f. hó 19-iki „Wiener Zeitung” egy f. évi tavaszutó 13-án kelt esászári rendeletet hoz, melylyel a háborús események által előidéztet viszonyok tartamára az egyes adókhoz rendkívüli pótlék kivéte rendeltetik el. Tartalma következő: Az államszükségletnek a jelen körülmények közt beállott rendkívüli emelkedése az egyes adó fölemelést elkerülhetlenül szükségessé teszi. E célra az adókötéselek lehető legnagyobb kiméletével a háboruesemények által előidéztet viszonyok tartamára az egyes adókhoz rendkívüli pótlék kivéte rendeltetik meg, a következő határozmányok szerint. E pótlék:

- a) a telek- és házbázadónál egy hatodát,
- b) házosztályadónál felét,
- c) a kereset- és jövedelemadónál és a lombard-velencei királyságban a contributo arti e commercional egy ötödét teendi az egyszerű rendes illetéknek s az eddigi főnálló pótlékok mellett az 1859-ik közigazgatási év második felétől kezdve a fölletlekre nézve kiszabott határidők alatt fizetendő.

Ezen rendkívüli pótlék alól a személykereset- adó azon koronaországokban, hol ez adó nem be van hozva, kivétiek.

Továbbá nem terjed az ki:

a) a jelzálogképen vagy iparvállalatokba befektetett tőkek kamataitól jövedelemadóra azon koronaországokban, melyekben az adósnak a jövedelem- adó levonás joga az ily tőkek kamataiból törvényesen meg van adva;

b) az állam-, nyilvános pénzalap- és rendi kötelezvények kamataitól járó jövedelemadóra, amennyiben azoktól az említett adó levonása a f. évi tavasz- utó 28-iki es. rendelet szerint a kamatok lefizetésekor történik.

A hivatalos lap ugyane számában egy tavasz- utó 17-ől kelt esászári rendelet által a rendkívüli pótléknak némely közzvetett adókra behozatala rendeltetik el. Ebben megszabatik, hogy a fogyasztási adó és Dazio-consumo minden díjtételéhez mind a zárt városokban, mind az azokon kívül fekvő helye- ken, továbbá a belföldi anyagokból cukortermelés- től fölhasználási adóhoz húsz %-nyi, a mostani díj- szabványának ötödészebe, adassék rendkívüli pótlékul. E legmagasb rendelet az adóvonalmi belépés- kor fizetendő adókra nézve a legmagasb rendeltet hivatalos helyein köztudomásra juttatása napjától fogva azonnal, egyéb tekintetekben f. évi nyárelő 1-én lép hatályba.

Az 1850. telutó 9-iki és nyárutó 2-iki törvények által elrendelt, névszerint a bélyegdíjak rendkívüli pótlékainak arányát, valamint a hús- és borfogyas- tás jövő megadóztatására vonatkozó tavaszutó 12-iki legmagasb rendeletnek tartalmát részletebben a jövő számban.

Szegedi tárogató.

↑ A csaknem hetekig tartó szeles időt foly- tonos esőzés váltotta föl. A gazdáknak meglehet kedves vendég, de nekünk városiainak épen most nem legjobbkor jött; mert a legelső műbarátot vissza- tartotta Fátyol hangversenyétől. Hiába csak kényel- mes emberek vagyunk s akinek szekere nincsen, a sárban nem igen szeret gyalogni.

↑ A rókus külváros néhány lakója azon különös szabadalomban részesítik szamaráikat, lovaikat és sertéseiket, hogy az utacsélen begyepesedett helyeket legeltetik velök. — Ez még nem nagy baj volna magában, ha kellő oktatásban lehetne részesítenők mindenestre öleső legelőn élde- gelő háziállatkaikat, hogy ha már a gyepől meg- mentik a járdát, egyszerűs mind a fákat is ne sér- tegessék. — Reméljük, hogy legközelebbi számaink egyikében e visszaélés megszüntetését jelenthetjük.

↑ Mivel közönségünk annyira el van ragadtatva Fátyol gyönyörű játékatól, hogy egy- heti itt tartózkodása alatt csaknem minden este ven- dége egyegy művelt kőnek Simonffyval és Pe- esenyánszkyval. — Fátyol egyik legszebb tulaj- dona ama szerénység és igénytelenség, melyben művésztársai között atya találkozik párja. Ez igény- telenség kifolyása, hogy az iránta nyilvánút meleg barátságot mindenütt hangszere búhájos játékaival a legnagyobb készséggel viszonozza.

↑ Peesenyánszky János, nagy hátrányára a vidéki zenészetnek, melyet emelendő volt, körútját félbehagyti kénytelenítetett. Egyetlen szeretett gyert mekének halalos betegsége hívta vissza barátunkat esaládjá körébe. Szívünköl kívánjuk, hogy a gyer- meke életért remegő atya aggodalma csoszott légyen és hogy erről meggyőződvn, Simonffyhoz mielőbb visszatérjen.

↑ Egy ázsiai keresztény szerzetes mulat városunkban, ki egy Konstantinápolyban épí- tendő keresztény egyház költségeire gyűjtöget. De- rék, élelmes uriember, a tegnapelőtti hangverseny- ben néhány páholyba is betekintett; sőt mi több, midőn a páholytulajdonos is odajött, egész zavar- talan udvariassággal ülésel kínálta meg.

↑ A „Hölygyfutár” utósó száma derek mű- vészagystánunk László Józsefnek arkepét hozza. A magyar színészet egyik legkitünőbb tagja levette magát a magyar közönség számára — frakkban.

— Nem hiába jósolta meg tavaly egy felső-megyei lelkész, hogy az idén igen sok jégeső lesz. Alig virult ki a tavasz, már f. hó 16-dikán a szomszéd H.-M. Váscsárhelyen, 17. Bácskában Csávo-lyon s Losoncban Nogránban, 18. pedig Palotán Csánád meglátása tetemes kárt tett a jég, nehogy ha minket ér e szerencsétlenség, késő legyen a meg-bánás, jó lesz, ha a gazdák idejékorán bizo-nsítják terményeiket Zsótér Andor vagy Fischer és Schopper uraknál, kik a hazai biztosító-társaságot képviselik. (Beküldetett.)

↑ Simonffy Kálmán a kis Erdélyi Náci továbbképzésére rendezett hangversenyt illetőleg, kö-vetkező sorokat írt hozzánk:

„Tisztelt szerkesztő ur! Jelen körülmények között a magyar nemzeti zenészet érdekében történetesen, fölülha éreztem magamat, hogy Szeged város első zenekarvezető fiának a kis Erdélyi Náciak javára, ki tudomásom szerint a pécsi zenében képezte tudományos művelte magyar zenészsé, — rendezek Fátyol Károlyval egy hangversenyt.

„Ez tegnap megtörtént. „Ide zárva küldöm a 33 f. 72 krt, mint a költségek levonása után maradt 67 forint 46 kr. tiszta jövedelemnek felerészét azon kérelmemmel, hogy azt rendelkezésedre képest az általam kifizetett célra becses belátása szerint tessék fordítani.

„Együttal kedves kötelességemmel ismerem, itt mely köszönetemet fejezni t. c. Szukfill Emilia k. a. valamint Orosz F. és Vavra uraknak, kik ajelen

hangverseny érdekét előadó művészetikkel díjtala-nul előmozdítani szíveskedtek.

„Fogadja mély tiszteletem őszinte kifejezését.

„Szegeden, tavaszutó 25-én. Simonffy Kálmán.”

Az e levelhez mellékeltem számadás végered-ménye ez:

Jövedelem	123 f. 30 kr.
Kiadás	55 „ 84 „
Marad tiszta haszon	67 f. 46 kr.
Ennek fele	33 „ 73 „

A kiadás tetemes voltát a színházépület nem épen olcsó volta okozza, melyért minden este 15 f. 75 krt és három ingyenpályót kelle Simonffy-nak adnia, melyek szintén 7 f. 50 kr. értékűek.

Meg kell még említenünk Kovács József orgonakészítő önzéstelen magyar barátságát, mely-lyel az előadások szükséges zongorának a színház-ba és visszaállítását egy hangolását is minden díj nélkül elvállalta.

↑ Tiszteljük a Vasárnapi Újság körösi levelezőjét, ki látta Peesenyánszkyt, midőn Fátyolnak kontrázott. Jó lesz, ha művész barátunk kiadatja arekéjét, nehogy máshol is kontráznak nézzék. Peesenyánszky csak legjobb barátai előtt, családi magánkörben szokott játszani, ekkor is nem kontráz, hanem olyan szép palotásokat huz kedves nyirettjével, hogy az angyalok is szívesen táncol-nának rá az égben. — Majd ha valamikor meg-vakulunk, a körösi levelező lesz első, kit vezetőlül fölkerendünk.

Vidéki rövid hírek.

— Egressy Gábor, hat héti vidéki vendég-szerepléséből Pestre érkezett. Hogy mindenütt, hol csak megjelent, a legnagyobb kitüntetésekkel fogá-dák, természetes, és meg kell említenünk, hogy körülja anyagi tekintetben is oly fényes vala, misze-rint körülbelül felével ér föl azon egész évdiának, mit töle a nemz. színház megtagozott. Ez vidéken hat hét alatt történt.

— A „Telivér” szerzője nyertes darab-jának vidékreadhatási jogát a nemzeti szín-házra ruházta.

— Kunszt János, a pesti „Zrinyi” sör-eszárók bérloje névnapját a kőbányában kedélyes és magyaros lakomával ünneplé, melyben több magyar író is részt vón s Sárközy zenéje mulattatta a jelen-voltakat. Éljen sokáig a közönségünk előtt is isme-retes derék vendégül.

— Figyelmeztetés. Alulírt teljes tisztelettel kérem Magyar- és Erdélyhon mindazon lelkes fiat s leányait, kik Nyisznyay Gusztáv összes zene-művei kiadására ügyében aláírási ívet kaptak, hogy a hozzájuk címzett ívet betöltve vagy betöltetlenül f. évi tavaszutó végeig bérmentve „Cserey Ignácnak Makón” cím alatt beküldeni méltóztatassanak.

Az eredményről az illető előfizetők a lapokban fognak annak idején tudósíttatni. — Makón, tavasz-utó 15-én 1879.

Cserey Ignác.

TÁRCA.

Gyöngyvirág. *)

Kikeletkor nyílik a szép gyöngyvirág, Kicsiny nekem rózsám ez a nagy világ; Mert szívnednek hí szerelme van benne, Édes szívéd, bájos lelked Boldogító szerelme.

Kék ibolya és gyöngyvirág testvérek, Az igaz mély szerelme soh' sem vétek; Ibolya van az én rózsám szemében, Szép szeménc, hó szerelmeit Tüköröz kék égben.

Gyöngyvirágnak körülálló levele Olyan mint az én galambom kebele; Körülveszi, eltakarja fájdalmat, Értem érzett, értem szenvedt Keserődes bánatát.

Gyöngyikének a virága hófehér, Mért szeretlek olyan nagyon, oh ne kérd! Nincs kivéled senkim a nagy világom Szívem szíve, lelkem lelke, Édes szép gyöngyvirágom.

Forró nyár a virágokat hervasztja, Elválás a sziveket megszakasztja; Visszatüzikleblekmemre gyöngyvirágom, Üdvösségem, boldogságom Én szerelmem, világom!

K. Gy.

Kutya Pista.

Beszély
Abonyi Lajostól.
(Folytatás.)
III.

Pista kileste a legkinálkozóbb alkalmat, midőn mostohája elment rendes mindennapi körút-jára, sorba látogatni a falu vénasszonyait egy kis friss pletykával magát fölülidítendő... Ismerte szoká-sát, hogy ha ezen foglalkozásba bele mélyed, csak az esteli barangszó veti haza, s így nyugodt volt afelől, hogy hábaríthatlanul láthat feltett céljához.

Minden körülmény különösen kedvezett neki, a szomszédék mezei munkára mentek ki. — Csak Julis maradt egyedül a háznál, otthon hagyták, hogy a házat őrizze.

Midőn Pista szívélyenézett, úgy tapasztalta, hogy a két ház körül alkalmas esend uralkodik, még csak egy lélek sem mutatja magát; dobogó szíve elérke-zettnek hitte az ohajtvá várt pillanatot... A mester-gendárol levette mostohája rozsz fésűjét, megegye-nesítette vele kőcs hajzatát, s amit a világrét sem mert volna megtenni a mostoha láttára, megmégezette magát a tükörben, szeretetteljes mosolygó arcot ta-nult belőle, s amikor mindenfélekespen megvolt elé-gedve magával, lassan kisompolygott a házból, ova-tosan szétnézett, s figyelmes vizsgálódása után át-ösont az alacsony kerítésen, . . . ingujját vigyázva összefogva, nehogy széthullassa a nyájas meglepetést, melyet a kedves Julis számára szánt. . . .

Elégült mosolylyal nyitotta be a pítvarajtót, azu-tán a szoba ajtaját; már a száján is volt a jónapot adjon Isten kívánás, midőn esudálkozva vette észre,

hogy sem a konyhában, sem a szobában nem látja azt, ki neki e jó kívánást nyájas mosolylyal viszo-nozza. . . .

A szoba színtyura, mint a pítvar üres volt, nem volt egyéb figyelemre méltó tárgy ott, mint az asz-talon a nagy fölcselt kenyér, mely mellől az ajtó nyílásakor a círmos fiasmacska egész családostól ijedve ugrottak szét, a jó alkalombeli tékozló gaz-dálkodásoknak pazar nyomait hagyva magok után a szét morzsált kenyérdarabokban.

Pista megint oly eszenden behuzta az ajtót amint kinyitotta, s halk léptekkel másfelé indult a látni ohajtott kedves leány nyomozására. . . .

A szemben eső kamra volt az első hely, hová bekukkantott, az ebben uralgó setétség dacára mégis győződött afelől, hogy itt sínesen az, kit oly szív-dobogva keres.

Megesóvalta fejét, de azért még mindég mo-solygott, mert tudta azt, hogy Julisnak itthon kell lennie, valahol, mert minden ajtó nyitva van, Julisnak bizonyosan itt kell lennie, mert itthon hagyták a házat őrzeni. . . .

Ezen meggyőződéssel ballagott az istálló felé melynek ajtója szintén gondosan be volt téve; — itt már pár lépésnyi távolból hallott bizonyos hörgő hangokat, melyek csalhatlanul bizonyíták élő lény-nek nemesak ottlétét, hanem még gondtalan édes szunyadását is. . . .

— Tudtam, — szölt Pista mosolygva, — tudtam bizonyosan hogy itt alszik valahol! . . .

Vigyázva nyitotta be az ajtót, nehogy valami-kép megháborítsa a leány édes álmait, mely figyelem ugyan szükségesen volt, mert aki így rémítően hort-yog azt fölkiabálni is gondot ad. — Pista is meggyőződhetett erről később. . . .

Pista azonban még most is csak lábujhegyen lépegetett a leány felé. . . .

A kedves leány szunyodva látása mégjobban meghabozta. . . .

A leány ott fekiült a szalmatartóban, gom-bolyagba huzodva, kezében nagy darab kenyér-rel, melyből még elszenderítés végerében is egyet harapott, ezt mutatták a morzsák, melyek táított ajk-ai mellé voltak hullva a szalmára. . . .

Mély álomba volt merülve ezt nemesak öl-mos nehézséggel behunyt szeme, s tátott szája bizo-nyították, hanem az is, hogy oly cifraza hortygott, és pedig majd vékonyan, majd vastagon, hogy még a jámbor bornyuk is rettegő meghuzódással hall-gatták. (Folytatása következik.)

Színház.

↑ Fátyol Károly második és harmadik hangversenye. — Ugyanazt kell e két hang-versenyről mondanunk, mit az elsőről mondtunk. Fát-yol gondolkája hivatta van arra, hogy a tisztán magyar zene iránt mindenütt rokonszenvet keltsen, hol hallatja magát, s még egyrésztül a közönség iz-lését nemesíti, másrésztül a vidéki zenetársulatoknak játéka tanulmányly szolgál. Kiválólag tetszett mind-enkinek Simonffy szívhezszó dallama „Gyöngy-virága” melyhez csak Fátyol gondolkája volt szükséges, hogy aki egyszer hallotta, többé el ne feledje. Oly szépen, oly édesbűsan sir az a bújagos gordonka, mintha csak énekelné a dal szövegét:

Visszatüzikleblekmemre gyöngyvirágom,
Üdvösségem, boldogságom,
Én szerelmem, világom!

Simonffy szeremenyenei mind szépek, mind a szívhez szólnak, mind a magyar eredetiség jelle-gével bírnak; de a „Gyöngyvirág” aligha van művei közt párja. A „Zöld vetés közt,” szintén elragadta a jelenvolt közönséget; de különösen a „Havas kúrt”-ben fejté ki művészeete fény pontját Fátyol.

A hamradik hangverseny jövedelmének felét, mint a Tárakatónk tartalmazta levél mutatja, Erdély Náci fiának adományozta Simonffy. E szép tett világes bizonyosága annak, hogy eskakis a magyar zene érdekében s annak emelésére kelt körútjára Fátyollal és társaival. Részt vettek e hangversenyben Szukfill Emilia urhölgy, Orosz és Vavra urak. Azon egykedvűség mellett, melylyel egynémelyek akár részvétlenségből akár nem jó szá-n-dékból visszavonultak most, midőn más alkalommal minden kitelhető elkövetnek, hogy hasonló ügynek segélyére legyenek, különösen ki kell a főnebbi részt-vevők önzéstelen magyar lelkét emelünk, s nem a magunk, hanem a hazafias ügy nevében közöme-tet mondanunk nekik. Szukfill urhölgy gyönyör-űen éneklé Roch Józsefnek „Pusztán születtem” dalát, noha nem tartozik a legmagyarosabb szellemű darabok közé, és egy énekreszletet Lucía-ból Vavra ur zongorakíséretében. Orosz ur zongorázására alkalmazzuk bár a legszigorubb ítéze-tet — az a legtekélyesebb volt. A „Próféta” dallamaiból Liszt által szerzett ábránd noha telve van a legnehezebb játszású részletekkel, mégis an-nak kivételé annyira szabatos, minden dallammenet oly át gondolt, még az egyes hangok is oly határo-zott jellegűek valának, miszerint nem esuda, hogy a méltányló közönség, melylyel színházunk ez alka-lommal legteljebb vala — kétszer egymásután kihívta. Orosz ur előadásában megvan a művészi nyugodtság, önzéret, a dinamika szabályos használata, és ami fő, a kifejezés, mely nélkül minden zene lelketlen új-mozgatási ügyességnél egyéneknem nevezhető.

Valamint Orosz ur, ugy Szukfill urhölgy is valóban megérdemelték a koszorukat és virág-bokrétákat, melyekkel megtiszteltettek.

Fátyol vonója búhajósságával ma is elragadta a közönséget, művészi játéka a közbámulat tárgyává vált, és Simonffy „Fátyol a szél s a t.” megindító darabjait oly jelesül huzta, hogy sok helyütt voná-sai oly velőgik hatók, és oly szépek, finomak vol-tak mintha csak tündérlányok szép hajából szöttek volna a vonót, mivel hangszeréből a varázshangokat kicsalta. Többi közt egy gyönyörű virág koszort is kapott ma Simonffy „Gyöngyvirág” dalaért, melynek hossza hazaszin szalagjára arany betikkel volt rányomva: „Fátyol Károlynak a Gyöngy-virágerért.”

Simonffy is kapott tapsot, éljant, koszor-t, és darabjai után kétszeri kihívást. Az „An-dalgó” után Peesenyánszky hivatott, ki azon-ban közsajnálattunkra ez előadásom nem lehetett jelen. Tegnap becsátottuk utra e vándor zenésztár-saságot Szabadka felé, mely anyai élvds órat szerzett nekünk. Ohajtnak körútjokra mindenütt anyi rokonszenvet, barátságot és szeretetet, mennyi-ben a magyar zene igaz barátaitól Szegeden része-sültek.

Levelekösár.

A jászberényi kerepesi újság szerkesztőségé-nek Jászberényben. — A hozzájuk érkezett magánfolya-módványban fölhozott mentséget — noha nem érvényes — tekintetbe vévén, ehézők akarunk lenni s szemmel kimond-juk e szép szót: közbocsánat!

Igari Laci szíveskedjék lakását tudatni velünk.
Csinesánsék. — Megkaptuk. Köszönjük. Minél több-ször hasonló várnuk.

Figaróuk. — A tiszteletpéldányt megindítottuk. A többire névze mltkori magánosaink tartalmához kell ragasz-kodnunk.

Dukára. — Egyiket használjuk.
Szabolcsnak. — Örömmel vettük. Alkalomilag hasz-nálunk. Nem szabadna Ön nevé tudunk?

A „Dunagőzhajózás és teherborda hajók” című s lapunkban megjelent cikk írójával mielőbb találkozn szeretnénk.
Remellay G. Pesten. — Ajánlatát örömmel fogadjuk. — Az ígért küldemény még nem érkezett hozzánk. Kiadónk az öt illett kérdésnek névze bővebb értesítést vár Öntől.

*) Simonffy Kálmán által szerzett dallamát Fátyol Károly f. hó 22-én a színházban játszotta.

Szeged, tavaszutó 25. — Még mindig pangásban van a gabnaüzlet s az egész héten csak 2300 méro gabna kelt el a városból; ebből 1500 méro 4 niftyjával.

A folytonos esőzés dacára a nyírás megkezdett. A gyapjú az idén közepesre jött ugyan néhány idegen gyapjúkereskedő, de nagyon tartózkodók, mert a tulajdonosok drágán kínálják anyjukat s így még eddig semmi nevezetesebb vétel nem történt. Valamisképp vettek az idevalók 58—64 frtjával. Legközelebb többet ez fizetők. Üzleti gabna- és terményárak: Tiszabúza legjobb 4 frt 50 kr. Középső 4 frt. Kétszeres legjobb 3 frt 50 kr. Középső 3 frt. Kétszeres legjobb 3 frt. Középső 2 frt 10 kr. Középső 2 frt 10 kr. Török-búza 2 frt 10 kr. Köles 2 frt. Paszuly 3 frt 20 kr. Fagygyu 30—35 frt. Szalonna 24 frt. Bor akója 8 frt 50 kr. Paprika mázsája 12 frt. Lóbor párja 8 frt. Juhbőr 4 frt. Borszesz foka 60 njkr.

Pest, tavaszutó 15-én. — (P.L.) A gabnaüzletet egész mult heten át nyugodt folyamunk mondhatjuk s csak kisebb mennyiségek vásároltak, miután a természetök nagyobb mennyiségnek is magas árakköz ragaszkodtak s csak a pénzükség okozta, hogy néhány tiszabúza- és kétszeres-mennyiség a bejegyztet árakon alul is elkelt. Az összes heti-forgalom körülbelül 60,000 mérőre tehető, közte 20,000 mérő

tengeri. Ez ármeiket egy idő óta külföldben kedveli a vevő, mi az áru kiválósága mellett onét is magyarázható, hogy ára a többi gabnanevekhez igen kedvező arányban áll s a szeszgyárak nagy szükségletének legjobb pótlányát szolgál. Az itteni kerélynőben és zabtakr lassan-lassan ürülni kezdenek; a tiszabúza-készlet azonban elég bőségesek, noha ezen gabnanevből is naprólnapra kevesebbek hoznak a fővárosba.

Répa ma g 61 1500 mérő kelt el bejegyztet árakon fölül. A kender ára mázsáinkint 1—1 1/2 frtalt emelkedett. Zsiradék pesti 31—32 frt; vidéki 29—30 frt; szerb 26 1/2—27 frt. Fagygyu drágasága miatt nem vétetett; a javaért 35—36 frtot kérnek mázsáinkint. Szép magyar szalonna 26 1/2—27 frt; bánsági és szeremégi 24—24 1/2 frt; pesti fehér szalonna 28—29 frt; füstölt 29—30 1/2 frt. A hájnak hólyagokban 25 1/2—26 1/2 frtjával kel mázsája.

Szilva nagyon kevés kel el. Az 1857-kít 9 1/2, az 1858-kít 11 frta tartják.

Borszesznek sines igen kelete; 38 p. krjával kínálják fokát.

A paprika nagyobb keletnek örvend. Töretlen állapotban néhány igen csekély részlet 13—16 frtjával vásároltatott. A gyártott bőr ára a habóru kitorése óta folytonosan emelkedőben van.

A folytonartó pénzükség 24-én is akadályozó élenkebb

forgalmát a gabnaüzletnek. Lehagolt kedély mellett csak néhány apró búza- és kétszeresrészlet vásároltatott bejegyztet árakon. A hetivásáron 1000—1500 mérő vettek a molnárak. — A pesti gabnacsarnok bejegyztet árai: Új bánsági tiszabúza 85—86 1/2 4 frt 70 kr.—5 frt. Tiszai 6 83—87 1/2 4 frt 20 kr.—5 frt. Új 83—85 1/2 4 frt 20—70 kr. Új búcska 84—85 1/2 4 frt 50 65 kr. Új fehérvári 78—82 1/2 3 frt 50 kr.—4 frt 20 kr. Új kétszeres 77—79 1/2 3 frt 20—30 kr. Új rozs 77—79 1/2 3 frt 20—36 kr. Új árpa 63—68 1/2 1 frt 82 kr. 2 frt 20 kr. Új zab 43—47 1/2 2 frt 45—72 kr. Új tengeri 2 frt 55—65 kr. Új köles 2 frt 25—40 kr. Paszuly 3 frt 50—68 kr. Káposztarepe 5 frt 25 kr.—6 frt alsonaistr mérőnkint osztrák értékekben.

—Bees tavaszutó 28-án. (Bör és gabnacsár.) Dacára annak, hogy csaknem minden terményüzlet háttérbe van szorítva, miután sem a szükség sem a nyereség nem kívánja, mégis a mult héten élenk forgalom volt különösen a nyersbörnél. Eladatott 500 öb. téli októrbör 56—58 frt. pphen. 400 öb. főső ausztriai 69 frt pphen. — Söt a helybeli fontbörök közül több részlet 110—112 frtjával vétett meg. Gabnas 100 frt, különben kevés volt a piacon, eladatott 50 mázsányi 29 1/2 frtjával pphen és 58 mázsa 30 frtjával pphen. A valóni, melynek hozatala a külföldről részinkre sokkal drágábbá teszi e terményt, értékekben megmaradt.

Pénzkelet	Tavasutó			Közlekedés	Szegedi piac		Vidéki terményárak	
	23.	24.	25.		(hetivásár tavaszutó 25-én)			
	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr
5%-os metalliques	59	—	59	25	50			
5%-os nemzeti kölcsön	63	70	64	50	59			
5% alsó ausztr. urb. k.	87	—	87	—	—			
5% ausztr. és gall.	60	50	60	50	50			
5% erdélyi és gall.	57	50	57	—	—			
1834-diki sorsj. kötelezv.	250	—	250	—	—			
1839-diki	108	50	107	—	—			
1854-diki	98	—	98	—	—			
Dunagőzhajóz. 100 frtos	12	—	12	—	—			
Coma-Rentapapok	70	—	70	—	—			
Herceg Esterházy 40 frtos	33	—	33	—	—			
„ Selin 40	33	—	33	—	—			
„ Pálffy 40	33	—	33	—	—			
„ Clary 40	34	—	34	—	—			
Gr. St. Genois 40	30	—	30	—	—			
Hg. Windschgrätz 20	18	—	18	—	—			
Gróf Waldsteia 20	22	—	22	—	—			
Gróf Keglevich 10	13	50	13	—	—			
Hitelsorsjegyek 100 frtos	85	—	86	—	—			
Északi vasut részv.	1520	—	1510	—	—			
Államvasut 500 frankos	202	50	203	—	—			
Erzsébet nyug. pálya	—	—	—	—	—			
Tiszai pálya	105	—	105	—	—			
Ferenc József kel. pálya	—	—	—	—	—			
Bankrészvények	698	—	704	—	715			
Hitelintézeti részvények	130	—	130	50	133			
Escomte-bank	452	—	455	—	—			
Lloyd	—	—	—	—	—			
Dunagőzhajóz.	340	—	332	—	—			
Pesti lánchíd	250	—	250	—	—			
5% Északi vasp. elsbs. kötv.	89	—	89	—	—			
5% Dunagőzhaj.	84	—	84	—	—			
Augsburg, uso	126	—	126	50	126	30		
Frankfurt 3 hó m. f.	126	—	127	—	—			
Hamburg 2 hó m. f.	109	—	110	—	—			
London	145	50	146	—	144	60		
Páris	58	—	58	20	—			
Cs. kir. arany	6	84	6	83	—			
Korona	19	90	19	90	—			
Ezüst	42	—	42	—	—			

(41—3)

Árverés.
Szabad kir. Szeged város tanácsa részéről közhírre tétetik, mikép **1859. évi június hó 27-ik napján délelőtti 10 órakor** a belső tiszparton fekvő serházi épületnek 1^{10/12} hold telekkel együtt a körülmérethez képp pest egy testben vagy két s négy részben leendő eladása iránt a városi tanács-teremben nyilvános árverés fog tartatni. Az egész telek s rajta lévő épületek kikiáltási ára 31500 ft osztrák értékekben.
Erről a vállalkozni kedvelők elegendő bánatpénzzel ellátva leendő megjelenésre oly megjegyzéssel hivatnak meg, miszerint a megállapított szerződési feltételek az I. tanácsi osztályban időközben is betekintheők.
Írásos, kellőképp felszerelt s elégséges bánatpénzzel ellátott ajánlatok a fentkített ideig színt elfogadtatnak.
Szeged, 1859. évi május 10-én.
A városi tanács által.

Elő esász. kir. szab. dunagőzhajózási társaság.
Hirdetmény.
Alulírt ügyvivőség tisztelettel jelenti, hogy a személy- szállító-gőzcsók folyó évi június hó 1-sőjétől kezdve Szeged és Zimony között csak hetenkint egyszer, és pedig **Szegedről Zimonyba** minden szerdán reggeli 5 órakor, és **Zimonyból Szegedre** minden esütörtökön délbe közlekedendnek.
Szegeden, 1859. évi május 23-án.
Az ügyvivőség.

Erste k. k. priv. Donau-Dampfschiffahrt-Gesellschaft.
Kundmachung.
Die gefertigte Agentur hat die Ehre anzufündigen, daß vom **1-ten Juni angefangen**, zwischen Szegedin und Semlin nur wöchentlich eine Passagierfahrt, und zwar:
Von Szegedin nach Semlin alle **Wittwoch** 5 Uhr früh,
Von Semlin nach Szegedin alle **Donnerstag** Mittag
auffinden wird.
Szegedin, am 23-ten Mai 1859.

7002. sz.

Árlejtés.
Szab. kir. Szeged városa részéről ezennel közhírre tétetik, mikép az **éjjeli világitásnak** egy évre, vagyis 1859-dik évi november 1-jétől 1860-dik évi october végeig, vagy pedig kedvezőbb ajánlat esetén három évre, f. évi november 1-sőjétől 1862, évi october végeig akár olaj, akár photogennel leendő eszközlése iránt az árlejtés **1859. évi július 20-án délelőtti 9 órakor** az I. tanácsi osztályban meg fog tartatni, melyre az árlejtési kedvelők elégséges bánatpénzzel ellátva leendő megjelenésre oly megjegyzéssel hivatnak meg, mikép a szerződési feltételek időközben az I. tanácsi osztályban is betekintheők.
Szegeden, május 9-én 1859.
A polgármesteri hivatal által.

7731.
Hirdetés.
Szabad kir. Szeged város tanácsa részéről közhírre tétetik, mikép **1859. évi június hó 27-ik napján délelőtti 10 órakor** a kövezetvám-szedésjognak egy évre, vagyis: 1859-ik évi september 1-től 1860-ik évi augustus végeig leendő haszonbörbe adása iránt a tanácssteremben nyilvános árverés tartatand.
Kikiáltási-ár austr. ért. 12075 frt.
Erről a vállalkozni kedvelők elegendő bánatpénzzel ellátva leendő megjelenésre oly megjegyzéssel hivatnak meg, miszerint a megállapított szerződési feltételek az I-ső tanácsi osztályban időközben is betekintheők.
Írásos, kellőképp felszerelt s elégséges bánatpénzzel ellátott ajánlatok a fentkített ideig színt elfogadtatnak.
Szeged, 1859-ik évi május hó 18-ik napján.
(48—1) A városi tanács által.

Egy ház
Palánkban, az iskola-utcában szabadkézből eladó: értekezethi iránta **Mihály Ferenc** ügyvéd urnál, Szabadkai utca 2870. szám alatt.
(50—1)
Lakás kerestetik.
Ki a belvárosban vagy hozzá közel egy egész házat vagy lakást — melyben 4 lak-szoba, konyha, eléstár, faszín, pince s istálló van — bérbeadni ohajt, jelentsse **Burger Zsigmond** könyvkereskedésében.
(51—1)
Hírlapolvasóknak!
Térképek
a határtól, Olaszhon vagy Europa legyéb államaitól. Kétféle: 1. 1/200000, 2. 1/100000.

(47—2)

Uj faraktár.
Alólírt tisztelettel jelenti a t. e. közönségnek, miszerint helyben egy minden fanemekkel jól ellátott
FARAKTÁRT
föllállított, hol mindenemü **marosi szálfák és vágott fanemek**, u. m. bámi hosszúságú és szélességű **deszkák, lécek, lépcsők és zindelyek**, nemkülömben mindennemü **bognárfa, tüzfűzöl** a legjobb **bükk- és tölgyfa** léteznek, és ajánlja azokat a legutányosb árakon.
Szintugy ajánlkozok az épületekhez szükségeltető fanemek bámi tervszerinti szállítására, melyek pontosan és legolesőbban hajtának végre.
Számos megrendeléseket esd
Paschkes B.
Raktára létezik a budai országunton 1008. sz. udvarban, a csendőri laktanya átellenében, hova a megrendelések címezendők.

Neues Holzlager.
Befertigter beehrt sich, einem pl. t. Publikum ergebenst anzuzeigen, daß er am hiesigen Plage ein gut verthehenes
Holzlager
errichtet hat, wofelbst hies alle Gattungen **Maroscher Stammholz** und **geschnittene Holzmaterialien**, als: **Bretter** aller Länge und Breite, desgleichen **Wiosen, Latten, Staf-feln und Schindeln**, so auch **Wagnerholz** aller Art, von **Bremholz** beites **Buchen** und **Zerreich** vorräthig sind, und empfiehlt selbe zu den billigsten Preisen.
Auch übernimmt er Lieferungen für Holz zu Bauten nach jedem beliebigen Plane, welche prompt und billigt ausgeführt werden. Zahlreichen Aufträgen entgegengehend, empfiehlt sich ergebenst
B. Paschkes.
Das Holzlager befindet sich auf der Ofner Landstraße, im Hofe No. 1003, vis à vis der Gendarmrie-Kaserne, wohin alle Aufträge zu richten sind.

(42—2) **Egy tanítvány**
kerestetik egy helybeli fűszerkereskedő számára; miről föblt meg tudhatni Burger Zsigmond könyvkereskedésében.
Ein Lehrling